

Gorski list

49. Svjetski Elektroplaninarski pješački Rally

Svježe je jutro i trava još rosna,
a prva točka već stoji ponosna.

Vodeći tim brzo stiže,
a sljedeći sve je bliže.

Na livadi pozadine XP-a
radnici tačkaju i miješaju.

Kontrolorima toče Pete-a
da nam kritike omekšaju.

Nude rakiju da nam griju duše,
jakih dosta da i bika sruše,
a u čašama našim ne biva suše.

No nije svak' od nas za cugu,
zato primismo i proviziju drugu.

Tronošca, kruha, špeka i sira,
dok u pozadini flauta svira.

Zabavni keksi i ponešto slatko
da bi pregovori prošli glatko.

Nakon odzdrava zadnjeg tima,
vratismo se gdje je mesa i dima.

Hvala vam svima! J.M.Š

2. Kontrolna točka

Druga kontrolna točka bila je izazovna za kandidate, ovaj put u kreativnom smislu za razliku od fizikalne KT1. Građevinska inspekcija došla ekipama, koje kao većinu građevinskih firmi nisu imali spremne dokumente. Glavni čovjek iz inspektorata, Ivica Knežević, sa svojim raznovrsnim kolegama,

samo da je znao koliko će mu dan biti mukotrpan. Bilo je tu svačega: neki se tresli od straha, molili za milost svađali se, nudili inspektoratu hranu i piće da ga ublaže. Nakon inspekcije ekipe su se odmarale, jele, pričale, spavale... Te nakon toga su krenule na put u nove građevinske pohode. M.B.

3. Kontrolna točka

Kako je tema na ovogodišnjem rallyu bila bauštela bilo je nužno osigurati neki šank da ekipa može nekako utažiti žeđ. Zato su natjecatelji bili poslani u kamenolom da iskoriste dostupni materijal kako bi mogli negdje staviti njihove pive. No šank ne može biti bilo kakav, ekipa mora moći staviti što više alkohola na njih, a po potrebi i nekog pijanca

nakon desete boce. Kako se ništa od piće za provjeru kvalitete ne bi bacilo bili su potrebni sudci čvrstih želudaca i čeličnih jetri. Poziv na dužnost smo prihvatili Boc, Jurica, Filip i ja. Ekipe su bile kreativne. Odmah su našli potrebno kamenje i drva, a oni koji nisu su se snašle i iskoristili samu liticu kao potporu šanku. Mi smo bili inicijalno prestrog, no nakon konzultacija s voćnim likerima, pivima, pelinom i rakijom. Neki su se čak sjetili napraviti stolice, jedna ekipa je svojeg člana poslala na tu ulogu koju je izvrsno ispuino. Uz to su imali i konobara koji bi se „bacio s litice sa mnom kako nikad ne bi bio daleko od pive“. Nažalost nisu svi donijeli dovoljno materijala za

Inspekcija na drugoj kontrolnoj

Šank na trećoj kontrolnoj točki

adekvatnu provjeru morao sam ući u ulogu prije spomenutog pijanca i mogu reći da je većina ljudi zadovoljila kriterije zadane te da mogu ugodno piti. *N.S.*

Izveštaj sa Himalaje PT1.

Bio je kraj 7. mjeseca, a tata i ja smo se našli u avionu za Beč. Preživjeli smo kratke komplikacije s koferima zbog kojih smo trčali po aerodromu i skoro doživotno paralizirali dvoje djece. Usprkos svemu, ulovili smo naš let za Peking. Po dolasku, naravno kofera nije bilo, no to nas nije spriječilo da u dugim hlačama osvojimo kineski zid na 40+ stupnjeva. Drugu Maou i Xiju hvala, koferi su idući dan stigli, a mi smo sjeli na vlak koji vozi za Tibet odnosno Lhasu. U tom vlaku proveli smo predivnih 40 sati, prošli smo kroz pustinje Gobi, Takla Makan, Mu Us, Shapotou i prešli rječicu Yangtze. Društvo u kupeu nam je pravila kineska bakica i njena unučica kojima su moja narančasta kosa i visina (6'4" btw.) bili jako zanimljivi. Nakon noćnog prelaska Kunlun planina i lošeg sna (iz nekog

razloga ovo će biti reoccurring theme ovog putovanja) uz jutarnju vožnju promatrajući yakove došli smo u Lhasu. Nekoliko dana aklimatizacije i tisuće viđenih Buda i zamalo izbjegnuto ubojstvo iz nehaja je prošlo i Niki Lauda nas je doveo u Stari Tingri. Od tamo čekala nas je 75 kilometara duga šetnjica do EBC-a. I tako smo prvi dan krenuli... vodič nam je pokazao rukom generalni smjer kojim trebamo ići i otišao džipom tamo, a nama je samo preostalo snađi se druže. Zapravo nikad nismo bili sami, dolina rijeke

kojom smo hodali bila je puna yakova, krava, malih antilopa i pokoji lokalni nomad bi nam mahnuo. Pogled su nam osim zanimljive faune, budističkog hrama, bistre rijeke i predivnih livada krasili i snijegom prekriveni vrhunci okolnih planina. Tada smo vidjeli prvi vrh preko 8000 metara (8 tisuća metara, zamislite 8 tisuća metara za naše mlade) Cho Oyu odnosno 6. najvišu planinu na svijetu. U kampu smo pojeli ručak i namakali noge u ledenjačkom potoku i zatim su nas posjetili kineski policajci... malo su njuškali po šatorima i sve poslikali uključujući i putovnice i sebe međusobno dok slikaju putovnice *M.P.*

Minecraft PVP Server Review

Hypixel: mc.hypixel.net

Najpopularniji Minecraft server (i općenito server u videoigrama) svih vremena. Većina popularnosti Hypixela je došla od Youtube videa o raznim PVP igrama kao što su Skywars i Bedwars. Danas te igre više nisu toliko popularne i prosječan skill igrača se povisio, no i

Martin i Mt. Everest

dalje je relativno nizak. Server se nalazi u Kanadi i veza nije jako dobra za nas u Europi, pa ljudi u Sjevernoj Americi imaju neku prirodnu prednost.

PVP Verzija: 1.8

Regija: NA

PVP Ocjena: 3/5

Mineman.club: eu.mineman.club

Relativno novi PVP server, iz niza „klasičnih“ PVP servera. Prosječan skill igrača je vrlo visok i novi igrači će se namučiti. Postoji server u Europi i Sjevernoj Americi, pa Europljani imaju puno bolju vezu. Postoji plugin koji omogućava igranje 1.8 PVP-ja u najnovijim verzijama.

PVP Verzija: 1.8, 1.9+

Regija: EU, NA

PVP Ocjena: 3/5

PVP Legacy: play.pvplegacy.net

Manje popularan server koji bez obzira na to ima aktivan community. Prosječan skill igrača je srednji, tako da je dobar za vježbu za napredovanje. Kit PVP je dobar za vježbu u kategoriji Sword, no osim Sword i Crystal kategorija teško je vježbati ostale kategorije.

PVP verzija: 1.9+

Regija: NA

PVP Ocjena: 2/5

PVP Club: mcpvp.club

Službeni server za vježbanje MCTiers kategorija. Jako aktivan community, što na samom serveru, što na discord serverima (svaka kategorija ima svoj discord server). Prosječan skill igrača varira, jako puno početnika igra na serveru, ali

nije neobično naići na jako dobre igrače. Po meni najbolje mjesto za vježbati PVP u svrhu natjecanja na MCTiers.

PVP verzija: 1.9+

Regija: EU, NA

PVP Ocjena: 4/5 D.I.

Alkohol i Ljudi vol 4.

Šampanjac

Čovjek kao društveno biće voli podijeliti uspjeh s drugima te obožava to obilježiti feštom. No nije svaka proslava ona na kojoj će se moći svašta raditi, na nekima postoje pravila, standardi i čak estetske norme. U slučaju proslave novo ostvarenih statusa ili proslava luksuzne prirode, šampanjac je piće s kojim će se nazdraviti. No takvo piće elegantne prirode ima popriličnu šašavu priču. Sve počinje na području sjeverne Francuske poznata Rimljanima kao "Gual" u 1. stoljeću, gdje su bili postavljeni Rimski vinogradi. Ti vinogradi su ostali kroz pad Rimskog carstva, te su bili cijenjeni od plemića, a vino se smatralo Kraljevskim pićem. No regija Champagne je imala posebnu prepreku. Radi jakih zimi vino se spremalo u podrumu gdje se nije moglo fermentirati, radi manjka topline proizvodnja vina se pauzirala do proljeća, što bi rezultiralo da se vino fermentira ponovo. Radi duplog fermentiranja, količine u bocama u kojima se čuvalo to vino bi često eksplodirale, vinari

regije Champagne su izgubili veliki dio boca. Manjak boca je značila da su manje šampanjca mogli prodati te radi toga je cijena je dosta narasla (da bar mi možemo za razbijanje stvari povećat si plaću). Šampanjcu je to dalo status luksuznog pića koji bi bio posluživani na kraljevskim dvorima i posebnim prigodama. U 17. stoljeću radi Francuskog dvora porasla je potražnja za šampanjcem, što bi označio period nastajanja velikih proizvođača šampanjca. Dom Pérignon bio je Francuski redovnik koji je zaslužan za unaprjeđivanje mnogih tehnika koji su poboljšali kvalitetu šampanjca. Najznačajnije promjene su bile korištenje pinot noir grape, usavršavanje druge fermentacije, te modificirani pluteni čepovi. Od tih događaja šampanjac se počelo kategorizirati kao zasebno piće. Kroz duži period nakon toga šampanjac se počeo proizvoditi van regije Champagne. Periodi svjetskih ratova ostavio veliku štetu na industriju, no vratila se nakon završetka rata kao piće proslave. Idućih godina šampanjac je postao više dostupnijim javnosti. M.B

**Kako gledam blagajnicu
vrutka sa 17 gajbi pive i
15 flaša vina 7 minuta
prije zatvaranja**

Cajka mjeseca

Indira Radić – Rodni kraj

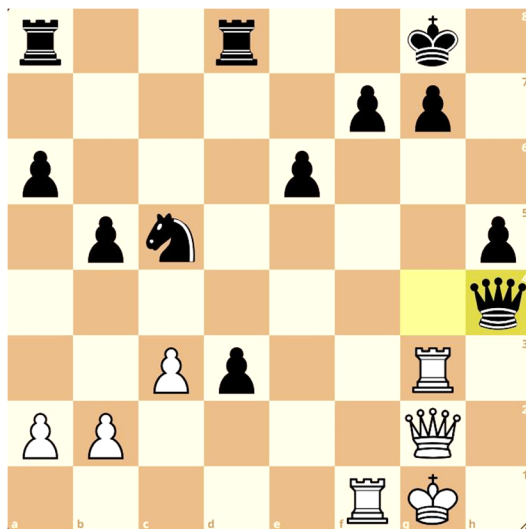
Štovani čitaoci, vraćamo se u dosadnu i blesavu svakodnevicu. Oktobar nam je već na pola puta (ulice i uzdaha). Debelo smo se vratili s mora, KNK je prošao dobro, ako je bio malo uklet s obzirom na zdravstveno stanje određenog broja uključenih u tu priču. Toplina, kratke hlače, toples muškarci, sve je to iza nas i ostaje nam samo Zagreb, smog, naoblachenje. I rad, rad, rad na Brucošijadi! Vodim se ovim pisanjem onom narodnom, svuda pođi, kući dođi i, iako nas i dalje na staroj adresi nema (vjerujem da je gospođa Tutić vrlo sretna), Strojarska je još uvijek ovdje da nas ugosti dok se FER ne zbroji. Ova moja narodna maksima članka vodi i Indiru Radić, neprikosnovenu kraljicu svjetske boli i seksualnog devijantizma (poslušajte album Lepo se provedi) koja je osjetila nostalgiju za svojim rodnim ognjištem. U opreci su tehno-zvuk nabiranja metropola naših prostora (i Banja Luke) koje je posjetila u svojim putešestvijama i lakši, svijetliji zvuk prilikom pisanja pisma starome drugu u zavičaju. Obuzeta sjetom vraća se retrospekcijom u dane mladosti, zaziva pjevanje starih pjesama pored rijeke, staru naviku druženja s drugovima uz note koje ljuljuškaju dušu u sigurno i toplo okruženje. Okruženje gdje je uvijek dobrodošla bez predrasude, s maksimalnim prihvaćanjem i razumijevanjem, baš onako kako je kod nas naš voljeni klub poslije svakoga ljeta. Tako da, poslušajte ovu numeru, umirite se toplim ognjištem našega kuba, a mi se vidimo, dragi čitaoci, petkom i nadam se uskoro i na nekom od

termina fotkanja za Yearbook!!!
(Dragana, kaće?) *M.B.*

Šahovski zadatak

Bijeli je na potezu i matira u 4 poteza.

		9			6			2
	2				8			6
7			2			1		
1			4			2		
	8			2			1	
		6			5			3
		8			2			9
	3			9			5	
4			5			6		

Pijandura mjeseca

Pijandura:

★★★★★

Planinar:

★★★

Fran Halambek u Klubu je od 2019, ali je pijandura od 2016. kada je u dijamantnoj dvorani u Westinu teturajući razbio vazru za cvijeće. Izgleda da ga je to obilježilo pa su nakon toga redom najebali gajbe pive, činele, prozori i glave. Iako je član Glazbene sekcije KSET-a prijatelj je Planinarske sekcije već dugi niz godina te je 2023. kao šef Glazbene potpisao Glazbijandurski sporazum. Ovom čovjeku je čaša uvijek prazna jer su ostali spori, a on žedan. Uglavnom pije pivu, oko 90 % vremena. Uvijek će ju rado nadoštukati nekom domaćom rakijom ili pelinom. Gemišta kaže da može popiti beskonačno, ali za njih ima posebne danu. Tekilu mrzi, ali je isto tako nikada neće odbiti jer, kako kaže, to nije piće već društvena interakcija. Nije ljubitelj žestokog, ali ako ima s čime miješati popit će konjak, viski, gin ili vodku. Voli popit, a jednako toliko i pojest te se vrhunski snalazi u kuhinji. Nema što ovaj čovjek nije kuhao, ali kao "par" najdražih recepata izdvojio bi chilli con carne s domaćim tortiljama, umak od paprika koje zapeče u pećnici s lukom, onda dinsta s chillijem pa blenda. Voli roštilj, najviše ćevape. Kao jednog vrhunskog jela prisjeća se lososa s bijelim vinom, porilukom i vrhnjem, losos generalno obožava kao i lazanje i kajganu. Pijandura mjeseca je napokon postao jer je prošli mjesec osvojio 49. Svjetski Elektroplaninarski pješački Rally i to kao voditelj svoje ekipe te tako vječno potvrdio titulu lidera. *L.B.*